

ved denne Lejlighed kom til at repræsentere de kvindelige Interesser, maatte yde Frøken Calm en særlig Tilfredsstillelse, fordi hun saa længe og saa varmt havde arbejdet for Kvindens Rettigheder. Og Valget kunde vanskelig være faldet paa nogen bedre. Thi vel var hun ingen af Tysklands største — neppe engang *store* — Forfatterinder, men hun var en helt igjennem hæderlig Karakter, en saa punktlig og samvittighedsfuld Arbejder, en saa upartisk Personlighed, at hun syntes som skabt til med uhildet Blik at mægle mellem Partier.

Hverken Forfattervirksomheden eller hendes Virken i Kvindeforeningen har imidlertid tilfredsstillet hende helt; thi Lærergjæringen stod hendes Hjærte nærmest. At hun gjennem sine Skrifter vandt saa mange af de unges Kjærlighed, var visselig en Tilfredsstillelse for hende. Men en endnu langt større Tilfredsstillelse vil det have været hende at føle den Hengivenhed, som hendes personlige Paavirken fødte hos de unge.

Til Trods for den Sympati, som hun skjænkede sine Elever, eiede imidlertid hendes gamle Moder den største Plads i hendes Hjærte. For at være sammen med Moderen havde hun som ung forladt England, et Offer, der sikkert ikke faldt hende let. Hos Moderen søgte hun Trøst for Skuffelser og frugtesløse Kampe, der ikke blev sparede hende mere end nogen anden. Hun og Moderen var saa sunde, saa frejdige, fra Karakterens Side saa tæt beslægtede Naturer, at Samlivet mellem dem nødvendigvis maatte blive det smukkeste Lysglimt i bæggens Liv. Inderlig, som hun havde sluttet sig til denne Moder, maa hendes Død — skjønt længe forudset — have bedrøvet hende dybt. Kort efter, at hun havde mistet hende, kaldtes Marie Calm selv bort; hun døde i Cassel den 22de Februar 1887, efterladende Sorg og Savn i vide Kredse.

Tyskland har haft større Forfatterinder end Marie Calm. Men det har ingen Forfatterinde haft, der har arbejdet ivrigere, og som har tilkæmpet sig en mere agtet Plads. — Kvindeforeningen har haft større Begavelse inden sine Medarbejdes

---

Stanton's Værk, hvorfra hun skilte sig med Dygtighed. Dog mærker man ogsaa i dette Arbejde hendes Ensidighed i Synet paa Kvindesagen. I sin Beretning omtaler hun nemlig næsten udelukkende „den almindelige tyske Kvindeforening“.